

Postni čas

Splošna izpoved

23.3.1874

Spet se bliža teden, ko bodo v vsem krščanstvu vsaj nekateri od mnogih spet resneje mislili Name, resda na zelo drugačen in ne preveč pravilen način, kot bi si želel ali kot sem si to želel med Mojim zemeljskim potovanjem. Vendar pustimo to ob strani, vse se bo uredilo, še toliko bolj, ker so že nekaj časa sprejeti potrebni duhovni ukrepi, da bi končno lahko zasijala svetloba tam, kjer je doslej vladala le tema. V prihajajočem tednu se tudi vi, Moji otroci, spomnite besed, ki sem vam jih vedno dajal v prejšnjih letih. Marsikdo zopet hrepeni po novih besedah, čeprav bi morali v sebi pričakovati boljše rezultate in pomisliti, koliko ste do sedaj izpolnili svoje poslanstvo v skladu s prejšnjimi danimi besedami, da ne bi spet potrebovali Mojih novih opominov ali naukov. Ker pa sem Oče ljubezni in dobro vem s kako slabotnimi otroki se moram ukvarjati, bom dal zapisati vašo splošno izpoved, namesto da mi jo izpoveste; kajti nekateri bi svoje glavne napake morda izpustili, Jaz pa nisem pripravljen, da bi zamolčal niti eno.

Glejte, ta prihajajoči teden vas spominja na dve dejstvi: prvič, na Mojo podobo vstajenja, ponižnosti, ljubezni, odpuščanja grehov Mojim sovražnikom in drugič na veliko žrtev, ki sem jo kot Stvarnik v človeški podobi daroval za vas, da ne bi padli na raven živalskih strasti, ampak da bi rešil vaše duhovno dostojanstvo, da bi po Moji podobi postali to, za kar sem vas ustvaril!

Kar zadeva prvo, je vprašanje, na katerega je treba odgovoriti, seveda, kako in v kolikšni meri ste sledili Mojemu zgledu, kako ste dokazali svojo ljubezen do svojih bližnjih, kako ste izkazovali svojo ponižnost, odpuščanje in ljubezen?

Zdaj pa naj vsakdo seže v svoje prsi, se pregleda in, če najde svoje glavne slabosti, naj jih izboljša; kajti, če bi našteval vaše slabosti, vam zagotavljam, da je tam videti slabo; kajti nihče, brez izjeme, ni to, kar bi moral biti ali to, kar bi lahko zahteval od njega, glede na dar svetlobe, ki ste jo doslej prejeli od Mene; povsod namreč vidim nestrpnost, lažno vnemo za spreobrnjenje, nekoristno klepetenje in veselo razkrivanje napak drugih! Resnično to niso značilnosti Mojih učencev ali pa vsaj ne bi smele biti!

V tem naslednjem tednu je pred vami podoba največje odpovedi, največje strpnosti in največje ljubezni, a kako malo ste živeli in delovali po njej! Ko sem nekoč rekel: "Kdor je brez greha, naj prvi vrže kamen", ste vi s svojo omadeževano vestjo druge grešnike gnojnico tisto, kar bi morali iz nje potegniti z nežno roko! Na križu sem rekel: "Gospod! Odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo!" Kdaj ste uporabili takšen jezik, kdaj ste krivde drugih zapisali v pesek?

Poglejte, preiskujte svoje srce in s srhom boste spoznali, koliko črnih lis je v njem, koliko umazanih strani imate v svojem življenjskem dnevniku! Hočete besedo od Mene, od Mene, ki sem se nekoč najbolj žrtvoval, da bi vas duhovno rešil; in zdaj, ko veste, kako bi se lahko rešili sami, spet zahtevate besede, ki naj vam jih izrečem,

namesto da bi se obrnili k Meni v molitvi za odpuščanje vseh napak za katere veste ali ne in jih imate na vesti že dolga leta!

Verjamem, da je iz vsega, kar ste doslej prejeli od Mene, povsem jasno, kako morate misliti, živeti in delovati in ni treba vedno znova ponavljati starega z novimi besedami. Sedaj vendar že veste, da samo branje in poslušanje Mojih besed ni dovolj, da bi se pokazali kot privrženci Moje osebe. Vedeti morate, da občasna predanost ali povzdigovanje uma k Meni ni dovolj, da bi bili 'Moj otrok', ampak je treba nenehno gledati Name, nenehno razmišljanje, da je vsak utrip vašega srca milost od Mene, ki je večinoma niste vredni. Da vse dobro, kar se vam zgodi, prihaja od Mene in, da je vse slabo, kar se vam zgodi, večinoma posledica vaše lastne krivde. Morali bi priti do spoznanja, da biti "človek" v Mojem pomenu ni tako enostavno, zato bi morali ves svoj trud in moč vložiti v prizadevanje za tisto, za kar je vaše življenje običajno prekratko. Tako morate v onstranstvu najprej zamujeno nadoknaditi, z dvojno in trojno količino časa in težav! Vaša duša naj si vse to postavi pred oči kot podobo, da bi se lahko nato vprašali: "Ali sem v tem bližajočem se tednu takšen, kot bi se rad prikazal svojemu Jezusu, svojemu Stvarniku in ali je moje lastno vedenje vredno tega?" Jezus, ta »Bog ljubezni« se je zaradi mene tako veliko žrtvoval, samo zato, da bi nam nevhvaležnim, šibkim in malomarnim bitjem pokazal, kakšno duhovno vrednost bi pravzaprav morali imeti in kakšen visok izvor je naš boljši duhovni jaz? Te misli bi vas morale navdihniti v teh dneh, ko je Moje telo uradno položeno v grob v mnogih cerkvah, samo, da bi vstalo po treh dneh, kar se v cerkvah zgodi samo z obredi; kajti ti predstavniki so Me že zdavnaj položili v grob in Me tiho pustili tam, dokler nisem, utrujen od čakanja, zdaj na žalost, a na njihovo grozo, sam priredil svoje drugo vstajenje, da bi jim pokazal, ne tako kot oni menijo, da moram Jaz služiti njim, ampak, da morajo oni služiti meni!

Ne polagajte Me v grob, ne okrasite Mojih besed s čudovitimi platnicami, ki predstavljajo Moj Jaz, potem pa naj mirno stojijo v knjižni omari, ampak naj ta Kristus vstane v vas. Res, da je bil položen v vaše srce, a zato, da bi zaživel, da bi njegova ljubezen, njegova ponižnost in njegova pripravljenost na žrtev v vas zasijala.

Dokler ne boste živeli v skladu s temi lastnostmi, boste imeli v srcu samo mrliča in ne toplo, živo besedo, ki je nekoč ustvarila svet, ga poduhovila, ohranila in bo kmalu spet osvetlila vse prostore, da bi pokazala, da kljub vsem mahinacijam njegova beseda in njegova dejanja živijo večno in bodo vedno vrhunec za vsa duhovna bitja, ki so nekoč izšla iz Stvarnika in se morajo sedaj zopet vrniti k Njemu.

Zato naj bo vaša želja naslednji teden postati 'Moji otroci' in se po Meni tako imenovati. Pokažite se vredni tega imena in z njim povezanega blagoslova in sreče.

Takrat bo Kristus, ki je bil položen v grob, vstal v svoji najlepši luči v vašem srcu, praznoval bo svoj in vaš praznik rojstva tako, da bo v vas dejavno krepil Božjo ljubezenin ljubezen do bližnjega. Ko bo vstal, se boste ponovno rodili in spoznali boste celotno kraljestvo njegove ljubezni in njegove moči!

Tako bi morali (ne da bi od Mene zahtevali novo besedo) pred Menoj stati vsako leto bolj očiščeni in poduhovljeni z namenom, da se vedno izboljšujete in korak za korakom napredujete, dokler vsakogar zemeljski cilj v življenju ne pripelje bliže k Meni v onstranstvo, kjer se boji in trpljenje ne bodo nehali, toda glede na doseženo duhovno stopnjo boste opremljeni z več moči in oblasti.

Tako boste šli skozi to veliko duhovno šolo v Moje zadovoljstvo, kjer so potrebne vedno večje zahteve, vendar je večja tudi blaženost.

Zato, otroci Moji, "čujte in molite, da ne padete v skušnjava!" Tako, kot sem nekoč na Oljski gori zaklical svojim učencem, tako vam zdaj ponovno kličem: "Varujte se svojih najbolj skritih poželenj!", če se prikradejo k vam, da ne padete! Tako kot se je nekoč Peter pokesal zaradi svoje zatajitve, bo vašemu krivičnemu dejanju tudi sledilo kesanje; prizadevajte si raje utrditi svoje zadovoljstvo in mir z dobro voljo in dobrimi dejanji; da boste trdno stali in vas ne bo kot trstiko upognil vsak lahek veter človeških strasti! Razmislite o Mojem življenju na zemlji! Ali nisem tudi jaz tolikokrat občutil bolečino človeške narave, a sem se ji uprl. Če sem kot človek takrat zmagal, lahko zmagate tudi vi, da ne boste nevredni samega sebe. Samoumevno pa je, da tega ni mogoče storiti tako zlahka in površno. Kot človek sem se uprl vsem skušnjavam, **ker sem bil vedno pozoren na svoje poslanstvo**. Nikoli se nisem hotel spustiti pod to dostojanstvo in vi kot Moji sledilci morate slediti temu zgledu. Zato sem prišel, da vam z besedo in dejanjem pokažem, česa je človek sposoben, ko ga navdihuje nekaj višjega in ne samo navadni nagon po ohranitvi in uživanju. Svojemu namenu sem sledil do konca, ko se je z besedami: "Dopolnjeno je!", končalo obdobje človeškega življenja in sem vam prepustil, da vi začnete svoje.

Zdaj, ko se ti dnevi vračajo k vaši duši kot spomin, se dobro spomnite, kaj sem nekoč storil in zakaj sem to storil. Tako boste zlahka spoznali, kakšna je vaša naloga. Ob spominih na dogodke iz Moje življenjske zgodbe, te ne bom znova omenjal, morala pa bi biti že zdavnaj vklesana v vaša srca s plamenečo pisavo! Po smrti telesa sem ponovno vstal, vstanite tudi vi, potem ko ste pokopali svoje strasti, vstanite!

Zemljani, postanite duhovni otroci večnega Očeta in državljani duhovnega kraljestva, kamor ste vsi nekoč namenjeni, da bi z Menoj in po Meni praznovali svoj veliki praznik vstajenja in ponovnega rojstva, ki ste ga tukaj na zemlji vsako leto korak za korakom dosegli ob dnevih spomina na Moja lastna in svoja dejanja, da bi lahko

nekega dne tudi vi tako kot Jaz s krono na glavi vzkliknili: "Dopolnjeno je!"

"Dopolnjeno je veliko težko breme Mojega utelešenja, boril sem se, trpel in potrpel in zmaga je dosežena. Premagal sem zemeljsko naravo in duhovno stojim pred svojim Stvarnikom, pred Kristusom, ki Me je s svojo nedoumljivo ljubeznijo in z zgledom popeljal tja, kjer preneha tema in mraz ter le svetloba, toplota, ljubezen in blaženost nagrajujejo tiste, ki so se uprli skušnjavi, opravili svoje poslanstvo in lahko zdaj v polnosti praznujejo praznik vstajenja!" Te besede in ta spominska praznovanja katoliške Cerkve vas bodo torej tudi tokrat spodbudila k novi dejavnosti, da vam naslednje leto ne bo treba čakati le na Moje besede, ampak boste sami opremljeni kot pravi borci za Moj nauk, za svojo srečo in za sočloveka; sprejmite to od Mene ob teh praznikih, ki jih ne smete praznovati navzven, ampak toliko bolj navznoter, da se bo uresničila beseda: "Kdor Me želi ljubiti in častiti, Me mora častiti v duhu in resnici." Amen.

[Gottfried Mayerhofer](#)

Festgarten, "Razmišljanja o velikem tednu v sedmih besedah"

O Bog,

Tako lahko je reči in to rečemo vsak dan: "Zgodi se tvoja volja!"

Če pa nekaj želiš, karkoli ali celo vse – potem rečemo:

Ne!

Zaključeno!

To ne more biti res!

Kako naj to naredimo?

Kako naj to prenesemo?

Nemogoče!

Tvoj sin pa pravi:

»Nič vam ne bo nemogoče!

Če le imate vero!

Tudi, če je majhna kot gorčično zrno!« (Mt 17,20)

Kdor namreč veruje, mu bo dana moč, v kateri živi Bog.

In za Boga ni nič nemogoče.

Bog verujem!

Pomagaj moji neveri!

(avtor neznan)